

"אות אומ"ץ" לשנת 2010 - פרופ' סוזי נבות

פרשנית משפטית בכירה

פרופסור סוזי נבות מתמחה במשפט חוקתי מוסדי ובמשפט פרלמנטרי, וככהנת כראש אשכול משפט ציבורי וזכויות האדם במסלול האקדמי - המכללה למנהל. היא מומחית בנושאי מוסדות המדינה ויחסים הוגםליין בין רשות השلطן, אחריות פלילית וציבורית של נבחרי ציבור, חסינות חברי הכנסת ועוד.

מעבר לפעילותה האקדמית, פרופ' נבות מקדישה מריצה לפעולות ציבוריות במתחן ייעוץ בסוגיות חוקתיות למוסדות השולטן, ובכלל זה מתן חוות דעת לכנסת, בין בכוח ובין במסגרת דיןינו ועדות הכנסת. פרופ' נבות הייתה חברה ב"וועדת זמיר" לקבעת כללי אתיקה לחבריכנסת וכן בוועדה הציבורית לאייתור המשנה ליויעץ המשפטי לממשלה.

בשנים האחרונות עוסקת פרופ' נבות גם בסוגיות של אתיקה ציבורית ואחריות ציבורית. פרופ' נבות הציגה עמדת נחרצת נגד שיחיות שליטונית וקרה לטפל בה בכל הכללים האפשריים ולא רק באמצעות הכליל הפלילי. היא נוהגת להבדיל בין מעשי שיחיות שהם בגדר עבירות פליליות, לבין מעשים כ"תחום האפור" שאינם בהכרח פליליים, אך גם הם מחיבים התיחסות לשיטתה, גם כ"תחום האפור" יש מקום להפעלת סנקציות, שכן התרבות שלטונית הרואה לא צריכה לאפשר לאיש ציבור שהתנהלותו פסולה להמשך בכהונתו. פרופ' נבות מסתיגת מהדבקת תוויות של "שיחיות" לחירגות סתמיות מהאתיקה שלטונית ודוגלת בחיזוק מגנונים נוספים מעבר למשפט הפלילי, כגון כללי אתיקה, כללי משמעת ואחריות אישית.

סוזי נבות מוחת ביקורת על מערכת המשפט, שנמנעת לעיתים מלהתערכם וללהטיל אחריות "ציבורית" כפי שנגגה לעשותות בעבר - דוגמת העכבה מכונה ומונעת כהונה של איש ציבור, כפי שהיא בשנות התשעים במקרים של אריה דרעי, רפאל פנחס וויס גנור. פרופ' נבות סבורה שכאשר התרבות שלטונית חלה, דזוקא אז חייב בית המשפט להיות פעיל יותר - ולא להותיר את הטיפול רק בידי הציבור. לשיטהה, אין להסתפק רק בבחינת תנאי המינויים של מועמד למשרה ציבורית בכירה אלא יש להוסיף אליהן בוחנה של התנהלות ערכית, מוסרית ואתית.

על תרומתה למחקר המדעי ולשיח הציבורי של השיחיות בישראל, ועל פעילותה הציבורית בתחום הפעילות של תנועת אומ"ץ, החלטה ועדת האות - פה אחד - להעניק לפרופסור סוזי נבות את "אות אומ"ץ" לשנת 2010.

אנו ווד כהנא

